

ΚΟΟΦ

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Υπουργείο
Πολιτισμού

Κύκλος Συναυλιών
**“DIMITRI
SHOSTACOVICH”**

*Κρατική
Ορχήστρα
Θεσσαλονίκης*

*Thessaloniki
State
Symphony
Orchestra*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Αναπληρ. καλλιτεχνικός διευθυντής
Μίκης Μιχαηλίδης

Συμβούλιο Ειδικού Ταμείου
Οργανώσεως Συναυλιών
Κωνσταντίνος Γιακουμής - Πρόεδρος
Κωνσταντίνος Χατζηκωνσταντίνου - Αντιπρόεδρος
Χριστίνα Γρίμπα
Σπύρος Μπαρούτας
Μάνος Ρουμελιώτης

Καλλιτεχνική Επιτροπή
Μίκης Μιχαηλίδης
Δημήτρης Πάτρας
Γιώργος Πολίτης
Δημήτρης Χανδράκης

Καλλιτεχνική επιμέλεια:
Πέννυ Δίκα-Κορνέτη

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

2000-2001

Β' Τρίμηνο

«ΚΥΚΛΟΣ ΣΗΟΣΤΑΚΟΒΙΧ»

4η Συναυλία

Σοπράνο

Βαρβάρα
Τσαμπαλή

διευθυντής ορχήστρας

Κάρολος
Τρικολίδης

Παρασκευή 9 Μαρτίου 2001, ώρα 21.15

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Hector Berlioz

Hector Berlioz

(1803-1869)

"LES NUITS D' ETE", έργο 7 (1852)

Villanelle (Βουκολικό άσμα)

Le Spectre de la Rose (Το πνεύμα του ρόδου)

Sur les Lagunes (Στη λιμνοθάλασσα)

Absence (Απουσία)

Au cimetièrre, Clair de lune (Στο νεκροταφείο,
σεληνόφως)

L' ile inconnue (Το άγνωστο νησί)

σοπράνο

Βαοβάρα Τσαμπαλή

Dimitri Shostakovich

Dimitri Shostakovich

(1906-1975)

Συμφωνία No 9, Έργο 70

(1945)

Allegro

Moderato

Presto

Largo

Allegretto

διευθυντής ορχήστρας

Κάρολος Τρικολίδης

Hector Berlioz

(1803-1869)

“LES NUITS D’ETE”, έργο 7 (1852)

Η μουσική και η λογοτεχνία πλέκονταν άμεσα με τη ζωή του Έκτορα Μπερλιόζ (1803-1869), ένα διάστημα μάλιστα ήταν πιο αποδεκτός ως συγγραφέας μουσικών κριτικών παρά ως συνθέτης. Ο Μπερλιόζ είχε μία πάρα πολύ άμεση έφεση στη λογοτεχνία, που επηρέασε τη μουσική του δημιουργία, όπως σε κανέναν άλλον συνθέτη πριν από αυτόν. Είναι το πρότυπο του λογοτέχνη συνθέτη, όπως και ο Ρόμπερτ Σούμαν ή ο Φραντς Λιστ, που και αυτοί έπαιξαν κυρίαρχο ρόλο στη ρομαντική μουσική.

Ανάμεσα στις προγραμματικές συμφωνίες (Φανταστική Συμφωνία, Ρωμαίος και Ιουλιέτα με χορωδία και σολίστ) και τις όπερες του Μπερλιόζ, τα τραγούδια είναι εξίσου σημαντικά έργα ερμηνείας λογοτεχνικού κειμένου, ωστόσο είναι πολύ λιγότερο γνωστά. Ο Μπερλιόζ πρωτοτύπησε και σ’ αυτό το είδος, μεταφέροντας στο εσωστρεφές τραγούδι για φωνή τη συνοδεία από το πιάνο στην ορχήστρα, μισό αιώνα πριν από το Μάλερ.

Les Nuits d’été (Νύχτες καλοκαιρινές) είναι μία σειρά έξι τραγουδιών σε ποιήματα του Théophile Gautier (1811-1872), ο οποίος κάποτε σχολίασε τη μουσική του Μπερλιόζ ως

εξής: «Σε κάθε όργανο της ορχήστρας, ο Μπερλιόζ έδωσε μία ψυχή, σε κάθε φθόγγο μία έκφραση και σε κάθε φράση κάποιο συγκεκριμένο νόημα». Ο Μπερλιόζ είχε μελοποιήσει τα έξι ποιήματα το 1834 για φωνή και πιάνο και τα επεξεργάστηκε για ορχήστρα το 1856, όλα εκτός από το τέταρτο (*Absence*), το οποίο είχε ενορχηστρώσει ήδη στις 12 Φεβρουαρίου 1843 στη Δρέσδη.

Τα έξι τραγούδια σχηματίζουν έναν κύκλο με κεντρικό θέμα τον έρωτα, αλλά μόνο το πρώτο και τελευταίο φανερώνουν κάποια χαρούμενη διάθεση, ενώ στα υπόλοιπα κυριαρχεί η λύπη για τη χαμένη αγάπη. Τα πρόσωπα στα ποιήματα διαφέρουν, έτσι ο Μπερλιόζ τα προορίζει για διαφορετικές φωνές, μετζοσοπράνο (1, 6),

τενόρο (4, 5), άλτο (2) ή βαρύτονο (3), αν και δίνει πάντα και μία εναλλακτική λύση.

Μία *Villanelle* (Βουκολικό άσμα) ανοίγει τον κύκλο με μία ευχάριστη ανέμελη μελωδία, γεμάτη ελπίδες για τη νέα εποχή της άνοιξης. Το δεύτερο τραγούδι *Le Spectre de la Rose* (Το πνεύμα του ρόδου) αναφέρει πως μαραίνεται ένα τριαντάφυλλο στο στήθος μιας όμορφης κοπέλας. Η μουσική ακολουθεί με ευαισθησία τα λόγια του ποιητή, οδηγώντας τη μελωδία στην κορύφωση στο σημείο “et j’arrive du paradis” (και θα φτάσω από τον παράδεισο).

Το επόμενο τραγούδι *Sur les Lagunes* (Στη λιμνοθάλασσα) είναι ο δυσβάσταχτος θρήνος ενός ναύτη - σύμβολο του ανθρώπου χωρίς στέρεες ρίζες- για την αγαπημένη του που πέθανε. Τον πόνο του απαλύνει η εικόνα ενός περιστεριού που κλαίει στον τάφο της, αλλά η απελπισία της απόλυτης μοναξιάς παραμένει.

Και το τέταρτο τραγούδι *Absence* (Απουσία) μιλάει για τον χωρισμό δύο ερωτευμένων. Χαρακτηριστικό είναι το αρχικό μοτίβο "reviens" που «καλεί» την αγαπημένη να επιστρέψει. Από τα έξι, αυτό είναι το πιο τρυφερό και λιτό.

Στο πέμπτο τραγούδι *Au cimetière, Clair de lune* (Στο νεκροταφείο, σεληνόφως) αναφέρεται και πάλι ο θάνατος. Ένας νέος στέκεται μπροστά από τον τάφο της αγαπημένης του, στον οποίο μεγάλωσε ένα κυπαρίσσι. Πάνω στο κυπαρίσσι κάθεται ένα χλωμό

περιστέρι, το οποίο τραγουδάει μία μελωδία γεμάτη τρυφερότητα και πόνο, που θα θέλαμε να ακούμε συνέχεια. Η μουσική εκφράζει πιστότατα μία τέτοια μελωδία και η ορχήστρα συνοδεύει με απαλούς αναστεναγμούς και «χλωμές» ηχητικές αποχρώσεις.

Ο κύκλος ολοκληρώνεται με το *L'île inconnue* (Το άγνωστο νησί), ένα μέρος που το ονειρεύονται όλοι οι ερωτευμένοι, για να διαρκεί η αγάπη τους αιώνια. Το νησί όμως αυτό παραμένει άγνωστο. Η μελωδική κίνηση γίνεται πιο κυματιστή και χαρούμενη, αλλά μία χροιά μελαγχολίας εξακολουθεί πάντα να υπάρχει.

Σε όλα τα τραγούδια αναγνωρίζεται η εξαιρετική μαεστρία του συνθέτη στην ενορχήστρωση, η οποία στηρίζει εκφραστικά τη μελωδία καθώς και τη διάθεση του κάθε τραγουδιού.

Evelin Voigtmann

Dimitri Shostakovich

(1906-1975)

Συμφωνία No 9, Έργο 70 (1945)

Η συμφωνία αυτή τελείωσε τον Αύγουστο του 1945. Στις 3 Νοεμβρίου δόθηκε η πρεμιέρα της, στο Λένινγκραντ, με διευθυντή τον Jewgeni Mravinski. Ο ίδιος, μαέστρος των περισσότερων συμφωνιών του Σοστακόβιτς, διηύθυνε στις 20 του μηνός και την πρώτη εκτέλεση του έργου στην Μόσχα.

Ανάμεσα στις συμφωνικές δημιουργίες του Σοστακόβιτς το έργο αυτό αποτελεί ένα χαριτωμένο, λυρικοκωμικό ιντερμέτζο. Η έκταση της συμφωνίας, συγκριτικά, είναι μικρή και από τα πέντε μέρη της τα τρία -το πρώτο, το τρίτο και το πέμπτο- είναι γραμμένα à la scherzo. Κυρίαρχα στοιχεία είναι η πηγαία χαρά της ζωής, η γνήσια ευθυμία και το λεπτό χιούμορ.

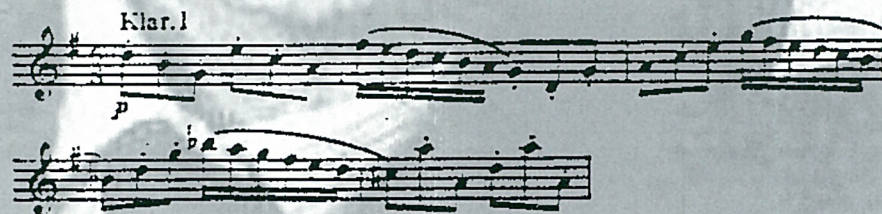
Το πρώτο μέρος, ένα σύντομο allegro σε φόρμα σονάτας, χαρακτηρίζεται από την κλασική διαφάνειά του και την πυκνή, μορφολογικά, δόμησή του. Από την άποψη αυτή θυμίζει -όπως και πολλά άλλα σημεία του έργου- την Κλασική συμφωνία του Προκόφιεφ και αποτελεί μια δυνατή αντίθεση στις προγενέστερες μνημειακές και τραγικές δημιουργίες του συνθέτη. Η αβίαστη, πηγαία ευθυμία της, η ευστροφία και η ανεπαίσθητη ειρωνία της αποτυπώνονται πιο καθαρά στο ίδιο το κύριο θέμα, που μας θυμίζει λίγο τις εισαγωγές της εποχής των κλασικών (και του Ροσσίνι!):

Το δεύτερο θέμα μας μεταφέρει σε μια άλλη σφαίρα. Πάνω από μια λιτή συνοδεία κάνει την εμφάνισή του ένα δροσερό τραγουδάκι που μπορούν να το σφυριξουν όλοι.

Το δεύτερο μέρος (moderato) περιέχει ένα χαρούμενο λυρισμό, το κύριο θέμα του έχει χαρακτήρα ρομάντσας.

Το τρίτο μέρος (presto) είναι ένα θυελλώδες σκέρτσο, χτισμένο σε ένα αμέριμνο, κυματιστό, παιχνιδιάρικο θέμα:

Στο τέλος του σκέρτσo η ευθυμία υποχωρεί μπροστά σε μια σύντομη έκρηξη κατ'ήφειας. Το πολύ σύντομο τέταρτο μέρος (largo) αποτελείται σχεδόν αποκλειστικά από ρετσιτατίβα του σόλο φαγκότου πάνω από κρατημένες συγχορδίες που ακούγονται από το βάθος

και από τραγικές ταυτοφωνίες των τρομπονιών και των σαλπίγγων. Τα σκοτεινά αυτά επεισόδια κυοφορούν μία ξαφνική αλλαγή στην έκφραση. Οδηγούν απροσδόκητα στην πνευματώδη κωμωδία του χαρούμενου φινάλε (allegreto) που το θέμα του είναι:

Το φινάλε είναι ένα εντυπωσιακό μέρος χτισμένο με πραγματική μαστοριά, μια λαμπερή, πολύχρωμη ζωγραφιά από χορούς και γιορτές, που παρουσιάζονται με τον πιο διασκεδαστικό και δεξιoτεχνικό τρόπο.

Law Danilewitsch

.....
Από το Schaefer, Hansjürgen (1974). *Konzertbuch. Orchestermusik*. Λειψία: Deutscher Verlag fuer Musik, τόμ. 3, σσ. 205-7. Μτφρ. Κ. Γριμάλδης.

Πηγές φωτογραφιών:

<http://aristotle.sils.umich.edu/exhibit/mushist/rom/berlioz.htm>

<http://www.Karadar.it/PhotoGallery/Shostakovich.html>

<http://w3.rz-berlin.mpg.de/cmp/shostakovich.html>

<http://ovar.myweb.nl/pictures/pictures.htm>

Κάρολος Τρικολίδης

Γεννήθηκε το 1947 στο Bad Ausse της Αυστρίας από μητέρα Αυστριακή και πατέρα Έλληνα.

Σπούδασε στις Ανώτατες Μουσικές Σχολές της Βιέννης και του Salzburg, βιολί με τον Guenther Pichler, σύνθεση με τον Alfred Uhl και κρουστά με τον Richard Hochrainer. Την εκπαίδευσή του στη διεύθυνση ορχήστρας πήρε βασικά από τους Hans Swarowsky και Μιλτιάδη Καρύδη. Πήρε μέρος ως ενεργό μέλος σε σεμινάρια με τους Franco Ferrara, Bruno Maderna, Hervert von Karajan, Sir Adrian Boult, Milan Horvat και δούλεψε ως βοηθός μαζί τους καθώς και με τον Giuseppe Patanae.

Διακρίθηκε με πρώτα βραβεία στους διεθνείς διαγωνισμούς στη Besancon το 1970, στη Φλωρεντία το 1971 και στη Βουδαπέστη το 1977, όπου και του απονεμήθηκαν και τα 12 ειδικά βραβεία. Σε διαγωνισμό στο Παρίσι το 1977 υπήρξε ο μοναδικός Ευρωπαίος υπότροφος για τη θέση βοηθού μαέστρου της Συμφωνικής Ορχήστρας της Βοστώνης κατά το Φεστιβάλ του Tanglewood, όπου συνεργάστηκε με τους L. Bernstein, S. Ozawa, A. Previn, G. Schuler και Θ. Αντωνίου.

Από 25 χρόνων εργάζεται συνεχώς σε μόνιμες θέσεις. Ειδικότερα, από το 1972 μέχρι σήμερα ως μόνιμος αρχιμουσικός της ΚΟΘ, παράλληλα ως πρώτος μαέστρος σε διάφορες όπερες στη Γερμανία και την Ουγγαρία (1973-1980) και ως μόνιμος μαέστρος του Γαλλικού Εθνικού Μπαλέτου "Roland Petit" στη

Μασσαλία, με περιοδείες σε όλη την Ευρώπη (1979-1984). Είναι μόνιμος φιλοξενούμενος μαέστρος της Εθνικής Συμφωνικής Ορχήστρας της Ισλανδίας (1984-1987) και από το 1991 Γενικός Μουσικός Διευθυντής της Φιλαρμονικής Ορχήστρας του Debrecen της Ουγγαρίας.

Ως φιλοξενούμενος μαέστρος διηύθυνε επανειλημμένα πάνω από 100 ορχήστρες σε Ευρώπη, Αυστραλία, Ρωσία και Ιαπωνία. Εμφανίστηκε με την Orchestre Nationale ORTF στο Παρίσι και στο Φεστιβάλ Besancon, με την Russian National Orchestra στη Μόσχα, με τις Συμφωνικές Ορχήστρες του Βερολίνου, της Νυρεμβέργης, της

Πράγας και της Μελβούρνης, την Ορχήστρα της Ουγγρικής Ραδιοτηλεόρασης και τη Φιλαρμονική της Βουδαπέστης. Διηύθυνε επίσης την Ορχήστρα του BBC National στο Cardiff, τις Ραδιοφωνικές

Ορχήστρες του Ελοίνκι, του Χίλβερσουμ, της Σόφιας, του Βουκουρεστίου καθώς και τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Δρέσδης, της Σλοβενίας και της Αρμενίας, όπως και την Ορχήστρα Gulbenkjan στη Λισσαβώνα και τη Φιλαρμονική George Enescu στο Βουκουρέστι. Εμφανίστηκε στα διεθνή φεστιβάλ της Δρέσδης, του Παρισιού, της Αθήνας, της Βουδαπέστης, της Βιέννης, της Aix-en-Provence κá. Πραγματοποίησε ραδιοφωνικές εγγραφές και τηλεοπτικές συναυλίες με τις ABC, BBC, ORTF, RAI, WDR, ORF,

MRT, NRO κά., καθώς και εγγραφές δίσκων με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Βουδαπέστης, τη Συμφωνική Ορχήστρα Gulbenkjan της Λισσαβώνας

και την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της Ισλανδίας, με έργα σύγχρονων συνθετών.

Βαρβάρα Τσαμπαλή

Η σοπράνο Βαρβάρα Τσαμπαλή γεννήθηκε στο Πειραιά, ζει όμως εδώ και πολλά χρόνια στη Θεσσαλονίκη.

Στο πλαίσιο των γενικών της σπουδών φοίτησε στην ΑΣΟΕ (Ανωτάτη Σχολή Οικονομικών Επιστημών), απ' όπου και πήρε δίπλωμα ως οικονομολόγος.

Ξεκίνησε τις μουσικές της σπουδές στον Πειραιικό Σύνδεσμο, στην τάξη της Κ. Κατσιμαντή, απ'

όπου πήρε το δίπλωμα μονωδίας, με άριστα παμψηφεί και Α' βραβείο. Πήρε, επίσης, δίπλωμα όπερας από την Ανωτάτη Μουσική Σχολή της Βιέννης και διακρίθηκε με υποτροφία στο διαγωνισμό «Μαρία Κάλλας». Φοίτησε, ακόμη, σε Τμήμα Επιμόρφωσης στο Εκπαιδευτικό Σύστημα Μουσικής Προπαιδείας της Στουτγάρδης.

Επί 10 χρόνια υπήρξε μόνιμο μέλος σε πολλά θέατρα της Γερμανίας, και εμφανίστηκε σε παραστάσεις στο Βέλγιο, τη Γαλλία, την Ολλανδία, την Αυστρία, τη Γερμανία, την Ιταλία, την Αγγλία και τη Ρωσία.

Η Βαρβάρα Τσαμπαλή επί σειρά ετών είναι πρωταγωνίστρια της Εθνικής Λυρικής Σκηνής της Ελλάδας, ενώ

διδάσκει, σε μόνιμη βάση, μονωδία στο «Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης».

Πρωταγωνίστησε στα φεστιβάλ Salzburg, Ηρωδείου, Δημητρίων, Σόφιας, Βουδαπέστης και Αρμενίας.

Έδωσε ρεσιτάλ με Lieder στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, στη Σόφια, στο Λονδίνο, στη Θεσσαλονίκη και στο Βόλο.

Επίσης, συνέπραξε σε παραγωγές του Μεγάλου Μουσικής Αθηνών (στο Μαγικό Αυλό, στην Ηλέκτρα, στις Μέρες

βωβού κινηματογράφου κλπ.), σε παραγωγές όπερας της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών, της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης καθώς και της Δημοτικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

Συνεργάστηκε με διακεκριμένους Έλληνες και ξένους καλλιτέχνες, ανάμεσα στους οποίους γνωστοί μαέστροι, όπως οι Λέοπολντ Χάγκερ,

Καβαλάρο, Κολιάδο, Ούβε Μουντ και Ρολφ Βάικερ, ενώ ήταν επίσης πρωταγωνίστρια σε παραστάσεις με τους Κώστα Πασχάλη, Λουτσιάνα Σέρα, Στράμερ, Μπέρενς, Μανγκουέρα και άλλους.

Πραγματοποίησε εγγραφές σε ραδιοφωνικούς σταθμούς και δισκογραφικές εταιρείες με έργα Mozart, Beethoven, Bruckner, καθώς και Ελλήνων συνθετών.

Συναυλία
ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Διευθυντής ορχήστρας
Κάρολος Τρικολίδης

Σοπράνο
Βαρβάρα Τσαμπαλή

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης ιδρύθηκε το 1959 από το Σόλωνα Μιχαηλίδη, με τον τίτλο «Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος». Αρχικά αποτέλεσε τμήμα του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης, αριθμώντας πενήντα μόλις μέλη. Το 1969, χάρη στις προσπάθειες του ιδρυτή της, κρατικοποιήθηκε και πήρε τη σημερινή της ονομασία. Πολλοί και σημαντικοί Έλληνες καλλιτέχνες ανέλαβαν τη διευθυντική «σκυτάλη» της: πρώτος ο Σόλων Μιχαηλίδης και στη συνέχεια ο Γεώργιος Θυμής, ο Άλκης Μπαλτάς, ο Κάρολος Τρικολίδης, ο Κοσμάς Γαλιλαίας, ο Κωνσταντίνος Πατσαλίδης και ο Λεωνίδας Καβάκος. Σήμερα, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης αριθμεί εκατό περίπου μουσικούς και αναπληρωτές καλλιτεχνικούς διευθυντές της είναι ο Μίκης Μιχαηλίδης.

Από την αρχή η ΚΟΘ συμπεριέλαβε στο πρόγραμμά της ένα πλούσιο ρεπερτόριο, από το μπαρόκ μέχρι τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 20ου αιώνα, με στόχο πάντα την ανάδειξη του μουσικού πολιτισμού συνολικά και πέρα από τα όρια του κλασικού. Παράλληλα, πρωταρχικός στόχος της υπήρξε η προβολή της ελληνικής μουσικής παρακαταθήκης, ενώ ταυτόχρονα πολλές ήταν οι πανελλήνιες και παγκόσμιες πρώτες εκτελέσεις που πραγματοποίησε.

Διάσημοι Έλληνες και ξένοι αρχιμουσικοί καθώς και σολίστες διεθνούς ακτι-

νοβολίας (όπως οι Α. Khatchaturian, Ο. Δημητριάδης, Μ. Rostropovich, Δ. Σγούρος, Λ. Καβάκος κ.ά.) πλαισίωσαν και πλαισιώνουν τις συναυλίες της ΚΟΘ.

Η προώθηση νέων ταλέντων υπήρξε, επίσης, μία από τις προτεραιότητες της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης. Ο διαγωνισμός νέων καλλιτεχνών, που διοργάνωνε επί σειρά ετών, προσέφερε στους επιτυχόντες «μία πρώτη ευκαιρία» για το ξεκίνημα της σταδιοδρομίας τους. Ακόμη, η Ορχήστρα Νέων της ΚΟΘ έδωσε την ευκαιρία σε πολλούς ταλαντούχους μουσικούς να εξασκηθούν ως μέλη ορχήστρας και να εμφανισθούν ως σολίστες.

Η ΚΟΘ προσπαθώντας να ανταποκριθεί στον προορισμό της ως κρατικός θεσμός πολιτισμού πραγματοποίησε σειρά συναυλιών σε σχολεία, σε εργοστάσια και πολιτιστικά κέντρα, καθώς και συναυλίες για ανθρωπιστικές οργανώσεις.

Ετησίως η ΚΟΘ πραγματοποιεί σαράντα περίπου συναυλίες στη Θεσσαλονίκη και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας, ενώ σε τακτική βάση πραγματοποιεί εμφανίσεις στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών καθώς και στα φεστιβάλ Δημητρίων και Αθηνών.

Κατά την τρέχουσα καλλιτεχνική περίοδο 2000-2001, οι συναυλίες της ΚΟΘ φιλοξενούνται στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης.

Μόνιμος Αρχιμουσικός: ΚΑΡΟΛΟΣ ΤΡΙΚΟΛΙΔΗΣ
Α΄ ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες
 Κωνσταντίνος Πασσαλίδης
 Δημήτρης Χανδράκης
Κορυφαίοι Α΄
 Μίκης Μιχαηλίδης
 Γιώργος Πετρόπουλος

...

Μαρία Δρούγου
 Μαρία Σουρέραφ
 Εύη Δελφινόπουλου
 Ευάγγελος Παπαδημήτρης
 Κρυστάλλης Αρχοντής
 Αναστασία Μισυρή
 Ειρήνη Ντράγκνεβα
 Γιώργος Κανδυλίδης
 Έκτωρ Λάππας
 Καλλιόπη Μυλαράκη
 Μαρία Σπανού
 Μαρία Εκλεκτού
 Λεάνδρος Μεγακλής
 Γκρέτα Παπά

Β΄ ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α΄
 Ανθή Τζίμα
 Νιάρια Κάτσιου
Κορυφαίος Β΄
 Νικόλαος Αρχοντής

...

Μίμης Τοπαΐδης
 Δέσποινα Παπαστεργίου
 Αθανάσιος Θεοδωρίδης
 Αλκέτας Τζιαφέρης
 Isabelle Both
 Ιουλίτσα Γκουτζίμωβα
 Κωνσταντίνα Πολυζωΐδου
 Ευαγγελία Κουζάφ
 Παναγιώτης Μαυρίδης
 Χριστίνα Κανάτσου
 Μαρία Μπριζάκη
 Μαρία Ζαχαριάδου

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α΄
 Νεοκλής Νικολαΐδης
 Luiz Kuhn

...

Νικόδημος Δέλλιος
 Ειρήνη Παραλίκα
 Χρήστος Βλάχος
 Φελίτσια Ποπίκα
 Κατερίνα Μπτροπούλου
 Αλεξάνδρα Βόλτσιπ
 Δημοσθένης Φωτιάδης
 Αγγελική Βασιλειάδου
 Άννα Βλάχου

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α΄
 Δημήτρης Πάτρας
 Δημήτρι Γκουτζίμωβ
Κορυφαίος Β΄
 Ρένος Μπαλιός

...

Γεώργιος Μανώλας
 Ανθή Κοντογιαννάκη
 Απόστολος Χανδράκης
 Βίκτωρ Δάβαρης
 Δημήτρης Παλυζωΐδης
 Ζόραν Στέπιτς
 Γιάννης Στέφος
 Ιλona Νάγκι

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΖΑ

Κορυφαίος Α΄
 Γεώργιος Γράλιτσας
Κορυφαίοι Β΄
 Χαράλαμπος Χειμαριάς
 Ειρήνη Παντελίδου

...

Αναστάσιος Μαυρουδής
 Ελένη Μπουλασικη
 Ιωάννης Χατζής
 Λεωνίδας Κυρίδης
 Αγάπη Παρβενάκη
 Γιώργος Πολυχρονιάδης

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α΄
 Πέτρος Σουσάμγγουλ
 Ηλίας Μακοβέι
Κορυφαίοι Β΄
 Νίκος Δημόπουλος
 Γεώργιος Κανάτσος
 Ιωάννης Ανισέγγος

...

Νίκος Κουκίς

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α΄
 Δημήτρης Κίτσος
 Δημήτρης Σαφαρίδης
Κορυφαίοι Β΄
 Νικόλαος Καλαζίδης
 Βλαντιμίρ Γκάνεβ
 Κωνσταντίνος Χασιάτης

...

Θωμάς Μπριζάκης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Α΄
 Κοσμάς Παπαδόπουλος
 Χρήστος Γρασινίδης
Κορυφαίοι Β΄
 Πόλλα Σμιθ-Διαμαντή
 Οβίντιου Καπλέσκου

...

Βασίλης Καραζίζιβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α΄
 Βασίλης Ζαρόγκας
 Γιάργος Πολίτης
 Κορυφαίος Β΄
 Κωνσταντίνος Βαβάλας

...

Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α΄
 Εμμανουήλ Ιορδανίδης
 Christian Beemelmanns
 Κωνσταντίν Ιστράτε
Κορυφαίοι Β΄
 Βασίλης Βραδέλης
 Παντελής Φείζο

...

Νίκος Δραγαμόνοβιτς

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Κορυφαίοι Α΄
 Σπύρος Παπαδόπουλος
 Γρηγόριος Νέτσκας
Κορυφαίος Β΄
 Γεώργιος Αβράμωγλου

...

Ιωάννης Σισμανίδης
 Δημήτρης Κουρατζίνος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α΄
 Γιώργος Κάκκορας
 Αθανάσιος Ντιάνες
Κορυφαίοι Β΄
 Δημήτριος Νέτσκας
 Φώτης Δράκος

...

Βαγγέλης Μπαλιός

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίος Β΄
 Γιώργος Τηνιακούδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α΄
 Βλαντιμίρ Αφανάσιεφ
 Δημήτριος Βίτπς

ΚΡΟΥΣΤΑ

Κορυφαίος Β΄
 Κωνσταντίνος Χανής

...

Ελευθέριος Αγγουριδάκης
 Ντέλια Μιχαηλίδου

ΠΙΑΝΟ

Μαρίλενα Λιακοπούλου

ΑΡΠΑ

Γεωργία Ξαγορά

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΣ

Βασίλης Ξαγοράς

GUISEPPE VERDI: "LA TRAVIATA"

Παραγωγή ΟΜΜΘ

29 Μαρτίου 2001/ Πρεμιέρα Ώρα έναρξης: 9 μ.μ.

2 Απριλίου / 1η παράσταση

5 Απριλίου/ 2η παράσταση

7 Απριλίου/ 3η παράσταση

21 Απριλίου/ 4η παράσταση

23 Απριλίου/ 5η παράσταση

Με ελληνικούς υπέρτιλους

Λιμπρέτο: Francesco Maria Piave

Σκηνοθεσία, χορογραφία: Tim Coleman

Violetta Valery: Margarita De Arellano

Alfredo Germont: Fernando Portari

Giorgio Germont: Alexander Krounev

Χορωδία της Όπερας της Stara Zagora

Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης

Μουσική διεύθυνση: Νίκος Αθηναίος

GUISEPPE VERDI: "REQUIEM"

Παραγωγή ΟΜΜΘ

Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης

11 Απριλίου 2001

Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης
ΜΟΝΗ ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ,
Κολοκοτρώνη 21,
564 30 Σταυρούπολη, Θεσσαλονίκη,
τηλ. 589.156-160, 589.163, fax: 604.854
www.orchestra-thess.gr
e-mail: koth@otenet.gr

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ - ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

Εισιτήρια και συνδρομές προπωλούνται από 5 Ιανουαρίου 2001 στο Ταμείο του Κ.Θ.Β.Ε. (Μεγάρου της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών), τηλ. 223.785, Δευτ., Τρ., Τετ., Πέμπτ. 10.00-13.00 και 18.00-20.00 και Παρ. 10.00-13.00 & το απόγευμα της συναυλίας 19.00-21.00 από το Ταμείο της ΚΟΘ στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης.

Για οποιαδήποτε πληροφορία για τους συνδρομητές της ΚΟΘ:
Τμήμα Επικοινωνίας, τηλ. 589.160, 589.156.

- Η ΚΟΘ διατηρεί το δικαίωμα -αν χρειαστεί- να τροποποιήσει το πρόγραμμα.
- Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα.
- Για οποιαδήποτε ανατύπωση κειμένων ή φωτογραφιών καθώς και για φωτογράφιση, μαγνητοσκόπηση ή ηχογράφιση των συναυλιών απαιτείται άδεια από τη Διεύθυνση της ΚΟΘ.
- Η ΚΟΘ έχει το δικαίωμα υπερτιμημένων εισιτηρίων σε ειδικές περιπτώσεις μετακαλούμενων καλλιτεχνών.
- Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται και σε παιδιά 6 ετών και άνω.

Με την υποστήριξη

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Αγγελιοφόρος

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης
ΜΟΝΗ ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ,
Κολοκοτρώνη 21,
564 30 Σταυρούπολη, Θεσσαλονίκη,
τηλ. 589.156-9, 589.163, fax: 604.854
www.orchestra-thess.gr
e-mail: koth@otenet.gr